

større Formuebesiddere, vil jeg henvise til de Udtalelser, vi have fremsat i Mindretalsbetænkningen og de Taleksempler, vi der have opstillet. De ville, tror jeg, give ærede Medlemmer et tilstrækkelig tydeligt Begreb om hele Forholdet. Til yderligere Karakteristik af de socialdemokratiske Ændringsforslag baade til Indkomstskatten og Formueskatten skal jeg kun nævne et eneste Eksempel, et Eksempel, hvor jeg slet ikke behøver at tage en Arbejder eller en Husmand, men kan tage en Mand i meget gode Kaar. Jeg vælger en Mand med en Aarsindtægt af 8,000 Kr. med 2 Børn under 15 Aar og, for at have et fast Holdepunkt, med Bopæl i København. Hvis han tjener alle disse 8,000 Kr. ved sit eget personlige Arbejde, som Kunstner, Embedsmand, Læge o. s. v., skal han efter Regeringsforslaget svare 202 Kr. 15 Øre og efter det socialdemokratiske Forslag 207 Kr. 50 Øre, altsaa meget nær det samme, Forskellen er ganske forsvindende. Hvis derimod den samme Mand har hele sin Indtægt som Rentier, Godsejer eller deslige uden personligt at udføre noget samfundsnyttigt Arbejde, som 4 pCt. Rente af en Kapital paa 200,000 Kr., bliver hans samlede Formue- og Indkomstskat efter Regeringsforslaget 547 Kr. 65 Øre og efter det socialdemokratiske Forslag 1,007 Kr. 50 Øre, altsaa nær op imod det dobbelte. Det er et Eksempel, som forekommer mig at illustrere Forskellen mellem den Maade, hvorpaa man fra vor Side og fra Regeringspartiets Side vil behandle ikke blot de smaa og de store Skatteydere som saadanne, men ogsaa de Indkomster, være sig store eller smaa, der vindes dels ved personligt Arbejde, dels ved Udbygning af fremmedes Arbejde.

Jeg har søgt at karakterisere de Forslag til Indkomst- og Formueskatteskalaer, som fra vor Side ere blevne fremsatte, og har ganske naturligt gjort det med Regeringsforslagene som Baggrund og paapeget Afvigelserne, Forskellighederne, den dybe Modsætning, der er mellem de to Forslags Skalaer. Foruden disse to Planer for en Indkomst- og Formueskat er der imidlertid ogsaa fra anden Side opstillet en særegen Plan, bygget over særegne Skalaer. Jeg tænker her ikke paa Højre. Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin), der har repræsenteret Højre i Udvalget, har her fundet Lejlighed til paa den mest glimrende Maade at demonstrere Højres Betydningsløshed i denne Sal, til at manifestere, hvor komplet ligegyldigt det er, om der er 1 eller 13 Højremænd, om Højre

er 1 eller 13 Grupper, eller hvordan de i øvrigt fordele sig. Ud over de enkelte, som oftest meget fornuftige Ændringsforslag, der hist og her have fundet det ærede Medlems Tilslutning, indskrænker hans positive Arbejde paa Indkomst- og Formueskattens Omformning sig til, at han i Betænkningen udtaler, hvad han vilde have gjort; ganske paa samme Maade som Hr. Flovmand, der tænker paa, hvad han vilde have sagt. Jeg vil i øvrigt paa ingen Maade sammenligne det ærede Medlem med Hr. Flovmand i Frits Jürgensens Tegning; tværtimod, det ærede Medlem har saamænd, naar han har holdt en Tale, langt mere Grund til at tænke over, hvad han ikke skulde have sagt. Det og det vilde, det ærede Medlem altsaa have gjort; men han har ganske vist ikke gjort sig den Ulejlighed at fremsætte Ændringsforslag derom. Han nøjes med at true med sin Jagtskat, sin Tændstikskat o. s. v.

Formanden: Jeg anmoder endnu en Gang det ærede Medlem om at holde sig til Lovforslagets Paragraffer og de stillede Ændringsforslag, og ikke at omtale mulige Ændringsforslag.

Bang: Jeg skal saa lade det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds ligge (Munterhed.) Jeg vil sige, at jeg saa skal lade det ærede Medlems Udtalelser ligge.

Der er derimod fra radikal Side stillet nogle Ændringsforslag, som jeg ved, jeg har Lov til at tale om. Der er fra radikal Side opstillet andre Skalaer end af Regeringen og Socialdemokraterne. Jeg skal ikke komme ind paa en nærmere Drøftelse af disse Skalaer — den ærede Ordfører for det radikale Parti har jo endnu ikke haft Lejlighed til at udtale sig —, men jeg maa sige nogle ganske faa Ord derom, da det er nødvendigt for at begrunde vor Stilling til et andet Ændringsforslag. De radikales Skalaer ligger i det hele og store omtrent midt imellem Socialdemokratiets og Regeringspartiets. Hvis de 3 Skalaer bleve regulerede saaledes, at de kom til at indbringe omtrent lige meget, vilde gennemgaaende de Radikales Forslag kræve noget mere af Smaafolk end Socialdemokraternes og noget mindre end Regeringspartiets, og omvendt vilde det gaa overfor de meget velstillede. Man faar et tydeligt Indtryk af denne Mellestilling mellem Socialdemokratiets og Regeringens Forslag, naar man sammenligner Beregningerne i Betænkningen. Det viser sig der, at af den samlede personlige Indkomst